

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

A6-0370/2008

30.9.2008

BETÄNKANDE

om bestridande av kollektivavtal inom EU
(2008/2085(INI))

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor

Föredragande: Jan Andersson

Rådgivande utskotts föredragande (*):
Tadeusz Zwiefka, utskottet för rättsliga frågor

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 47 i arbetsordningen

INNEHÅLL

Sida

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION **Error! Bookmark not defined.**

MOTIVERING ..... **Error! Bookmark not defined.**

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR (*) **Error! Bookmark not defined.**

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH
KONSUMENTSKYDD ..... **Error! Bookmark not defined.**

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET .. **Error! Bookmark not defined.**

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 47 i arbetsordningen

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om bestridande av kollektivavtal inom EU (2008/2085(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artikel 2, första strecksatsen, och artikel 3 j i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 136, 137, 138, 139 och 140 i EG-fördraget,
- med beaktande av artiklarna 12, 39 och 49 i EG-fördraget,
- med beaktande av Lissabonfördraget av den 13 december 2007, särskilt artikel 3 i detta,
- med beaktande av artikel **152 i Lissabonfördraget, där det bekräftas att dialog mellan arbetsmarknadens parter och kollektivförhandlingar är viktiga för utvecklingen,**
- med beaktande av artiklarna 27, 28 och 34 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, särskilt artikel 11 i denna,
- med beaktande av den europeiska sociala stadgan, särskilt artiklarna 5, 6 och 19 i denna,
- med beaktande av Europeiska konventionen om migrerande arbetstagares rättsställning,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (utstationeringsdirektivet)¹,
- med beaktande av rapporten från kommissionens tjänsteavdelningar om genomförandet av direktiv 96/71/EG (SEK(2006)0439) (tjänsterapporten),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster²,

---

¹ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

² EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

- med beaktande av den så kallade Monti-klausulen i rådets förordning (EG) nr 2679/98 av den 7 december 1998 om den inre marknadsens sätt att fungera i samband med den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden²,
- med beaktande av EG-domstolens dom av den 27 mars 1990 i mål C-113/89, Rush Portuguesa Lda mot Office national d'immigration³,
- med beaktande av EG-domstolens domar av den 9 augusti 1994 i mål C-43/93, Vander Elst⁴, av den 23 november 1999 i de förenade målen C-369/96 och C-376/96, Arblade⁵, av den 25 oktober 2001 i de förenade målen C-49/98, C-50/98, C-52/98, C-54/98, C-68/98 och C-71/98, Finalarte⁶, av den 7 februari 2002 i mål C-279/00, kommissionen mot Italien⁷, av den 12 oktober 2004 i mål C-60/03, Wolff & Müller GmbH⁸, av den 21 oktober 2004 i mål C-445/03, kommissionen mot Luxemburg⁹, och av den 19 januari 2006 i mål C-244/04, kommissionen mot Tyskland¹⁰,
- med beaktande av EG-domstolens dom av den 11 december 2007 i mål C-438/05, Internationella transportarbetarefederationen och Finlands sjömansunion mot Viking Line ABP och OÜ Viking Line Eesti¹¹,
- med beaktande av EG-domstolens dom av den 18 december 2007 i mål C-341/05, Laval un Partneri Ltd¹²,
- med beaktande av EG-domstolens dom av den 3 april 2008 i mål C-346/06, Rüffert¹³,
- med beaktande av följande konventioner från Internationella arbetsorganisationen (ILO): ILO-94 om arbetsklausuler (offentlig upphandling), ILO-87 om föreningsfriheten och skydd för organisationsrätten, ILO-98 om tillämpningen av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten, ILO-117 om grundläggande mål och normer för socialpolitiken, särskilt del IV, och ILO-154 om kollektivförhandlingar,

---

¹ EGT L 337, 12.12.1998, s. 8.

² EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

³ REG 1990, s. I-1470.

⁴ REG 1994, s. I-3803.

⁵ REG 1999, s. I-8453.

⁶ REG 2001, s. I-7831.

⁷ REG 2002, s. I-1425.

⁸ REG 2004, s. I-9553.

⁹ REG 2004, s. I-10191.

¹⁰ REG 2006, s. I-885.

¹¹ EUT C 51, 23.2.2008, s. 11.

¹² EUT C 51, 23.2.2008, s. 9.

¹³ Ännu ej offentliggjort i EUT.

- med beaktande av sin resolution av den **26 oktober 2006** om tillämpningen av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare¹ ,
  - med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2004 om genomförandet av direktiv 96/71/EG i medlemsstaterna² ,
  - med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om främjande av värdigt arbete för alla³ ,
  - med beaktande av **de gemensamma principerna om ”flexicurity” som stöddes av Europeiska rådets möte den 12–13 december 2007 och parlamentets resolution av den 29 november 2007** om gemensamma principer för ”flexicurity”⁴ ,
  - med beaktande av artikel **45 i arbetsordningen**,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från utskottet för rättsliga frågor och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A6-0370/2008), och av följande skäl:
- A. I EG-fördraget erkänns de grundläggande rättigheterna som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i medlemsstaternas författningar och i olika internationella fördrag och konventioner, som en grundläggande referensram för gemenskapens lagstiftning och rättspraxis.
  - B. I EG-fördraget fastställs ett antal relevanta principer. En av gemenskapens huvudsakliga verksamheter är att upprätta en inre marknad där hinder för den fria rörligheten för varor, personer, tjänster och kapital mellan medlemsstaterna avskaffas, samtidigt som det ska finnas en social dimension.
  - C. En av dessa principer är att medborgarna tillerkänns grundläggande författningensliga rättigheter som rätten att bilda fackföreningar, rätten att strejka och rätten att förhandla om kollektivavtal.
  - D. De grundläggande principerna för den inre marknaden inbegriper arbetstagarnas fria rörlighet, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster.
  - E. Enligt artikel 39 i fördraget innebär den fria rörligheten att all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet ska avskaffas vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor.
  - F. EG-fördraget tillåter inskränkningar i de grundläggande friheterna om dessa åtgärder tillgodoser legitima syften som är förenliga med fördraget, om de kan motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset samt om de är lämpliga för att uppnå målen och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dem. Enligt artikel 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna får begränsningar i

¹ EUT C 313 E, 20.12.2006, s. 452.

² EUT C 92 E, 16.4.2004, s. 404.

³ Antagna texter, P6_TA(2007)0026.

⁴ Antagna texter, P6_TA(2007)0574.

utövandet av de rättigheter och friheter som erkänns i stadgan endast göras om de är proportionerliga, nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt intresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter.

- G. EG-domstolen erkänner att rätten att vidta kollektiva åtgärder är en grundläggande rättighet och en integrerad del av de allmänna principerna i gemenskapsrätten. Denna rättighet kommer även att slås fast i fördraget om Lissabonfördraget ratificeras.
- H. Europeiska kommissionen har vid flera tillfällen understrukit den betydelse som befintliga nationella ramar för arbetslagstiftning och kollektivförhandlingar har för skyddet av arbetstagarnas rättigheter.
- I. Kommissionens rapport om arbetsmarknadens parter i Europa 2006 visar att väl utvecklade kollektivförhandlingar kan ha en positiv inverkan på den sociala integrationen.
- J. Enligt artikel 136 i EG-fördraget ska gemenskapen och medlemsstaterna ha som mål ”att förbättra levnads- och arbetsvillkor och därigenom möjliggöra en harmonisering samtidigt som förbättringarna bibehålls”, och för att nå detta mål fastställs det i artikel 140 att kommissionen ska främja samarbetet mellan medlemsstaterna på det socialpolitiska området, särskilt i frågor som rör förenings- och förhandlingsrätt.
- K. Enligt ingressen i utstationeringsdirektivet kräver tillhandahållandet av tjänster över gränserna fria och lojala konkurrensvillkor och åtgärder som garanterar att arbetstagarnas rättigheter respekteras, och som samtidigt är förenliga med den rättsliga ramen för nationell arbetsrätt och förhållanden på arbetsmarknaden i medlemsstaterna.
- L. I skäl 12 i utstationeringsdirektivet heter det klart och tydligt att gemenskapsrätten inte hindrar ”medlemsstaterna från att utvidga tillämpningsområdet för sin lagstiftning eller för kollektivavtal som har ingåtts mellan arbetsmarknadens parter, till att omfatta alla personer som utför avlönat arbete, också tillfälligt, på deras territorium, även om arbetsgivaren är etablerad i en annan medlemsstat” och att gemenskapsrätten inte förbjuder ”medlemsstaterna att med lämpliga medel garantera att dessa regler följs”.
- M. Målet för utstationeringsdirektivet – att skapa ett klimat av lojal konkurrens och åtgärder som garanterar att arbetstagarnas rättigheter respekteras – är viktigt för skyddet av de berörda arbetstagarna i en ekonomisk tid då det gränsöverskridande tillhandahållandet av tjänster expanderar, samtidigt som medlemsstaternas arbetsrätt och förhållanden på arbetsmarknaden måste respekteras.
- N. Enligt utstationeringsdirektivet ska medlemsstaterna i sin lagstiftning fastställa en kärna av tvingande regler för minimiskydd av utstationerade arbetstagare, vilka ska följas i värdlandet, men de bör inte hindra att arbets- och anställningsvillkor som är förmånligare för arbetstagarna tillämpas.
- O. Artikel 3.8 i utstationeringsdirektivet ger möjlighet att antingen genomföra direktivet genom lagstiftning eller genom kollektivavtal som har förklarats gälla allmänt eller som gäller allmänt för alla företag av liknande slag inom den berörda industrin eller

som har ingåtts av de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna på nationell nivå och som gäller inom hela det nationella territoriet. EG-domstolen bekräftar också att medlemsstaterna, eftersom syftet med utstationeringsdirektivet inte är att harmonisera system för arbets- och anställningsvillkor i dessa, själva får välja en form på nationell nivå, även om denna inte uttryckligen omnämns i utstationeringsdirektivet.

- P. De centrala bestämmelserna i artikel 3.1 i utstationeringsdirektivet utgörs av internationella obligatoriska regler som medlemsstaterna har enats om gemensamt. Bestämmelserna om grunderna för rättsordningen (ordre public) i artikel 3.10 består också av internationella obligatoriska regler, men är utformade på ett sådant sätt att medlemsstaterna själva får avgöra hur dessa ska utformas i den nationella lagstiftningen. Tillämpningen av artikel 3.10 är viktig för att medlemsstaterna ska kunna ta hänsyn till den mångfald som präglar arbetsmarknad, socialpolitik och andra frågor, däribland skydd av arbetstagarna med respekt för principen om lika behandling.
- Q. Arbetstagarnas rörlighet har i hög grad bidragit till sysselsättning, välfärd och europeisk integration och gett medborgare nya möjligheter att skaffa sig kunskap och erfarenhet och höja sin levnadsstandard.
- R. I artikel 28 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna kodifieras rätten till kollektiva förhandlingar och fackliga stridsåtgärder.
- S. En enhetlig tillämpning och kontroll av bestämmelserna i utstationeringsdirektivet är grundläggande för att direktivets mål ska uppnås, särskilt respekten för medlemsstaternas kollektivavtal.
- T. I artikel 3.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden¹ (tjänstedirektivet) anges tydligt att avsikten med detta direktiv inte är att det ska ersätta utstationeringsdirektivet² och att det är underordnat detsamma.
- U. När det gäller fri rörlighet för varor har följande klausul ("Monti-klausulen") inbegripits i artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 2679/98³: "Denna förordning får inte tolkas som att den på något sätt inverkar på utövandet av de grundläggande rättigheter, inklusive strejkrätt eller frihet att strejka, så som de erkänns i medlemsstaterna. Dessa rättigheter kan också inbegripa rätt eller frihet att vidta andra åtgärder som omfattas av de särskilda systemen för relationerna mellan parterna på arbetsmarknaderna i medlemsstaterna."
- V. *I artikel 1.7 i tjänstedirektivet anges att "detta direktiv påverkar inte utövandet av sådana grundläggande rättigheter som erkänns i medlemsstaterna och i gemenskapsrätten. Det påverkar inte heller rätten att förhandla om, ingå och tillämpa*

---

¹ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

³ EGT L 337, 12.12.1998, s. 8.

kollektivavtal samt att vidta stridsåtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och praxis som respekterar gemenskapsrätten”.

- W. Europeiska rådet har fastställt principer för att skapa arbetsmarknadsmodeller där en hög nivå av flexibilitet kombineras med en hög nivå av trygghet (den så kallade flexicurity-modellen). Rådet bekräftar också att starka arbetsmarknadsparter med ett stort utrymme för kollektivförhandlingar är en viktig del av en framgångsrik flexicurity-modell.
- X. EG-domstolens uppgift är att tolka gemenskapsrätten med hänsyn till de grundläggande rättigheterna och friheterna och att se till att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av EG-fördraget.
- Y. Det är de nationella domstolarnas uppgift att från fall till fall kontrollera efterlevnaden av de kriterier som gör det möjligt att bedöma om inskränkningarna i de grundläggande friheterna är förenliga med gemenskapsrätten.
- Z. Rätten att vidta kollektiva stridsåtgärder och ingå kollektivavtal är en grundläggande rättighet som utgör en integrerad del av gemenskapsrättens allmänna principer. Därför bör inte EG-domstolen stödja sig på ett uttalande från rådet och kommissionen av den 24 september 1996 som inte har godkänts av Europaparlamentet (som medlagstiftare) i syfte att begränsa tolkningen av begreppen ”bestämmelser som rör ordre public” och ”nationella bestämmelser som är avgörande för den politiska ordningen” enbart till bindande lagstadgade bestämmelser.
- AA. Enligt Albany-målet (C-67/96), som rör konkurrenslagstiftningsområdet, ska de fackliga organisationerna ges en betydande grad av självständighet i arbetsmarknadsfrågor.
- AB. Det har framkommit att det förelåg olika uppfattningar och tolkningar inom EG-domstolen och mellan domstolen och domstolens generaladvokater om de olika mål som rör utstationeringsdirektivet, särskilt mål C-341/05 Laval¹ och mål C-346/06 Rüffert². När uppfattningar och tolkningar skiljer sig åt kan ett förtydligande behövas så att en jämvikt uppnås mellan de grundläggande rättigheterna och friheterna.
- AC. Valet av rättslig grund för utstationeringsdirektivet baserar sig på antagandet att utstationerade arbetstagare inte går in på värdlandets arbetsmarknad. Avsaknaden av tidsfrist för hur länge en arbetstagare ska anses vara ”utstationerad” och det frekventa bruket av en bred tolkning av utstationeringsbegreppet gör att utstationerade arbetstagare trots det ofta träder in på värdlandets arbetsmarknad.
- 1. Europaparlamentet understryker att friheten att tillhandahålla tjänster är en hörnsten i det europeiska projektet. Denna frihet måste emellertid vägas mot de grundläggande rättigheterna och de sociala målsättningar som förankras i fördragen och regeringarnas

---

¹ EG-domstolens dom av den 18 december 2007 i mål C-341/05 Laval un Partneri Ltd [2007] REG s. I-11767 (Laval-målet).

² EG-domstolens dom av den 3 april 2008 i mål C-346/06 Rüffert, ännu ej offentliggjord i REG (se EUT C 128, 24.5.2008, s. 9).

och de fackliga organisationernas rätt att garantera icke-diskriminering, lika behandling och förbättrade levnads- och arbetsvillkor. Parlamentet betonar att Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna fastställer rätten till kollektiva förhandlingar och fackliga stridsåtgärder liksom att principen om lika behandling är grundläggande för EU.

2. Europaparlamentet anser att alla EU-medborgare ska ha rätt att arbeta överallt i Europeiska unionen och därmed att behandlas lika, och beklagar därför att denna rättighet inte tillämpas enhetligt inom EU. Parlamentet anser att de övergångsbestämmelser som förståttningsvis gäller bör underställas en rigorös översyn från kommissionens sida, där man bedömer huruvida de faktiskt är nödvändiga med tanke på att förebygga snedvridning av nationella arbetsmarknader, och att de, där detta inte visar sig vara fallet, bör avskaffas så snabbt som möjligt.
3. Europaparlamentet betonar att friheten att tillhandahålla tjänster inte motsäger och inte är överordnad den grundläggande rätt som arbetsmarknadens parter har att främja social dialog och vidta stridsåtgärder, särskilt som detta är en konstitutionell rättighet i flera medlemsstater. Parlamentet betonar att avsikten med Monti-klausulen var att skydda dessa grundläggande konstitutionella rättigheter inom ramen för den inre marknaden, och påminner samtidigt om att fri rörlighet för arbetstagare är en av de fyra friheterna på den inre marknaden.
4. Europaparlamentet välkomnar Lissabonstrategin och att EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna görs rättsligt bindande. Detta skulle omfatta fackliga organisationers rätt att förhandla om och sluta kollektivavtal på lämpliga nivåer och vidta kollektiva åtgärder (däribland stridsåtgärder) vid intressekonflikter för att försvara sina intressen.
5. Europaparlamentet betonar att friheten att tillhandahålla tjänster inte är överordnad de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter, särskilt inte de fackliga organisationernas rätt att vidta kollektiva åtgärder, i synnerhet som detta är en konstitutionell rättighet i flera medlemsstater. Parlamentet betonar därför att EG-domstolens avgöranden i Ruffert-, Laval- och Viking-målen visar på nödvändigheten av att klargöra att ekonomiska friheter, såsom de fastställs i fördragen, bör tolkas på ett sätt som inte inkräktar på utövandet av grundläggande sociala rättigheter som erkänns i medlemsstaterna och gemenskapsrätten, inklusive rätten att förhandla om, ingå och genomföra kollektivavtal och vidta kollektiva åtgärder, och inte heller ska inkräkta på arbetsmarknadens parter autonomi när de utövar de här grundläggande rättigheterna för att försvara sociala intressen och skydda arbetstagare.
6. Europaparlamentet betonar att utstationeringsdirektivet ger de offentliga myndigheterna och arbetsmarknadens parter en möjlighet att fastställa arbets- och anställningsvillkor som är förmånligare för arbetstagarna i enlighet med medlemsstaternas olika traditioner.
7. Europaparlamentet betonar att det i skäl 22 i utstationeringsdirektivet anges att direktivet inte inverkar på den rättsliga regleringen i medlemsstaterna vad gäller rätten att vidta fackliga stridsåtgärder för att försvara yrkesintressen, såsom slås fast i

artikel 137.5 i EG-fördraget.

8. Europaparlamentet betonar därför att lika behandling och lika lön för lika arbete på samma arbetsplats måste tryggas och stärkas i enlighet med artiklarna 39 och 12 i EG-fördraget. Med hänsyn till friheten att tillhandahålla tjänster och etableringsfriheten anser parlamentet att varken arbetsgivarens, arbetstagarens eller den utstationerade arbetstagarens nationalitet får utgöra skäl för ojämlika förutsättningar i fråga om arbets- eller lönevillkor eller rätten att utöva grundläggande rättigheter som rätten att strejka.
9. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att förhindra negativ inverkan på arbetsmarknadsmodeller där man redan kombinerar en hög nivå av flexibilitet med en hög nivå av trygghet på arbetsmarknaden, och att man i stället bör främja denna modell ytterligare.

Allmänna följder

10. Europaparlamentet noterar att den horisontella effekten av vissa bestämmelser i EG-fördraget beror på om speciella villkor uppfylls, bl.a. villkoret om att rättigheter enligt dessa bestämmelser ska ges till en individ som har intressen som uppfyller de berörda kraven. Parlamentet är oroat över att den horisontella effekten av artikel 43 i EG-fördraget, under de specifika omständigheter som rådde i de mål som EG-domstolen nyligen avgjort, var vederbörligen identifierad och anser att detta kan ge upphov till fler mål i domstolen.
11. Europaparlamentet välkomnar att många medlemsstater i enlighet med EU:s principer och traditioner och i samarbete med arbetsmarknadens parter har infört höga normer för arbetsförhållanden vilka ökar samtliga arbetstagares välbefinnande och stärker både den ekonomiska tillväxten och konkurrenskraften.
12. Europaparlamentet anser att syftet med lagstiftningen i utstationeringsdirektivet och tjänstedirektivet inte är förenligt med tolkningar som öppnar för illojal konkurrens mellan företag. Företag som ingår och följer kollektivavtal skulle kunna få en konkurrensnackdel jämfört med företag som vägrar att göra detta.
13. Europaparlamentet anser också att rätten att fritt tillhandahålla gränsöverskridande tjänster på den inre marknaden stärks ytterligare genom att samma ekonomiska och arbetsmarknadsmässiga villkor gäller för inhemska och utländska tjänsteleverantörer på den plats där tjänsten tillhandahålls.
14. Europaparlamentet främjar aktivt en konkurrenskraft som bygger på kunskap och innovation i enlighet med Lissabonstrategin.
15. Europaparlamentet ifrågasätter införandet av en proportionalitetsprincip för åtgärder mot företag som medvetet underminerar arbets- och anställningsvillkor när de utnyttjar etableringsrätten eller rätten att tillhandahålla tjänster över gränserna. Rätten att tillämpa stridsåtgärder för att upprätthålla lika behandling och garantera anständiga arbetsvillkor får inte ifrågasättas.

16. Europaparlamentet understryker att EU:s ekonomiska friheter inte innebär en rätt för företagen att kringgå nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning och -praxis, eller att bedriva illojal konkurrens i fråga om löne- och anställningsvillkor. Parlamentet anser därför att verksamhet som företag bedriver över gränserna och som eventuellt underminerar arbets- och anställningsvillkoren måste vara proportionerlig, och att den inte automatiskt rättfärdigas av bestämmelserna om exempelvis fri rörlighet för tjänster eller etableringsfrihet i fördraget.
17. Europaparlamentet betonar att gemenskapslagstiftningen måste respektera principen om icke-diskriminering och inte får skapa hinder för kollektivavtal, till exempel avtal som genomför principen om att lika lön ska gälla för lika arbete för alla arbetstagare på en arbetsplats, utan hänsyn till deras eller arbetsgivarens nationalitet, på den plats där tjänsten tillhandahålls, eller för stridsåtgärder till stöd för sådana avtal om dessa är förenliga med nationell lagstiftning eller praxis.
18. Europaparlamentet erkänner att EG-domstolens domar i VikingLine-, Laval-, Rüffert- och Luxemburg-målen har gett upphov till stor oro kring frågan om hur direktiv som innebär minimiharmonisering ska tolkas.
19. Europaparlamentet noterar att de sociala hänsynstaganden som nämns i artiklarna 26 och 27 i direktiv 2004/18 (direktivet om offentlig upphandling) gör det möjligt för medlemsstaterna att skapa rättvisa konkurrensvillkor genom att fastställa arbets- och anställningsvillkor som går utöver de obligatoriska reglerna för minimiskydd.
20. Europaparlamentet anser att den begränsade rättsliga grunden för fri rörlighet i utstationeringsdirektivet kan leda till att utstationeringsdirektivet tolkas som en direkt inbjudan till illojal konkurrens om löner och arbetsvillkor. Parlamentet anser därför att den rättsliga grunden för utstationeringsdirektivet skulle kunna breddas för att inbegripa en hänvisning till den fria rörligheten för arbetstagare.
21. Europaparlamentet betonar att den nuvarande situationen följaktligen kan leda till att arbetstagarna i värdmedlemsstaterna upplever att de pressas av låglönekonkurrens. Ett enhetligt genomförande av utstationeringsdirektivet måste därför garanteras i alla medlemsstater.
22. Europaparlamentet erinrar om att nio medlemsstater har ratificerat ILO:s konvention nr 94 om arbetsklausuler (offentlig upphandling). Parlamentet beklagar att rättsinstanserna inte i tillräcklig utsträckning beaktar ILO:s konvention nr 94 och befärrar att konventionens tillämpning i de berörda medlemsstaterna eventuellt inte är förenlig med tillämpningen av utstationeringsdirektivet. Parlamentet uppmanar kommissionen att omgående utreda denna fråga och att fortsätta verka för ratificeringen av konventionen för att ytterligare stärka vidareutvecklingen av de sociala klausulerna i bestämmelserna om offentlig upphandling, som är ett av syftena med direktivet om offentlig upphandling.
23. Europaparlamentet konstaterar att det inte har erkänts att ILO-konventionerna nr 87 och 98 medger begränsningar av rätten att vidta stridsåtgärder och av de grundläggande rättigheterna endast om dessa införs med hänsyn till hälsa, allmän ordning och andra liknande faktorer.

Krav

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra utstationeringsdirektivet på lämpligt sätt. Parlamentet betonar att arbetsmarknadslagstiftningen och reglerna för förhandlingar och kollektivavtal hör hemma inom medlemsstaternas och arbetsmarknadsparternas ansvarsområde. Parlamentet påpekar i detta sammanhang att det är medlemsstaternas uppgift att förbättra och i full utsträckning använda åtgärderna för förebyggande, kontroll och sanktioner, i enlighet med subsidiaritetsprincipen.
25. Europaparlamentet anser att det finns både kryphål och inkonsekvenser i den nuvarande gemenskapslagstiftningen som kan ha öppnat för tolkningar av utstationeringsdirektivet som inte avsågs när gemenskapens lagstiftare försökte skapa en god jämvikt mellan friheten att tillhandahålla tjänster och skyddet för arbetstagarnas rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta nödvändiga förslag till rättsakter som kan bidra till att förhindra motstridiga tolkningar i framtiden.
26. Europaparlamentet välkomnar därför kommissionens uttalande från den 3 april 2008, där den tydligt förklarar att den kommer att fortsätta att bekämpa konkurrens som bygger på låga sociala normer och betonar att friheten att tillhandahålla tjänster inte står i motsättning till eller på något sätt är överordnad grundläggande rättigheter som att strejka eller att vara medlem av facket. Parlamentet uppmanar till att omgående genomföra rådets slutsatser från den 9 juni 2008 för att råda bot på bristerna i genomförandet, förhindra nya problematiska situationer och missbruk samt skapa det eftersträvade klimatet av ömsesidig tillit och förtroende. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att verka för ett närmare samarbete mellan medlemsstaterna, nationella myndigheter och kommissionen i fråga om övervakning och utbyte av bästa praxis. På så sätt skulle missbruk effektivt bekämpas.
27. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen nu anser sig vara redo att på nytt se över den inre marknadens konsekvenser för arbetstagarnas rättigheter och kollektivförhandlingar.
28. Europaparlamentet anser att denna översyn inte bör utesluta en partiell översyn av utstationeringsdirektivet, där hänsyn särskilt bör tas till frågor som gäller tillämpliga arbetsvillkor, lönenivåer, principen om lika behandling av arbetstagare i samband med den fria rörligheten för tjänster, respekt för olika arbetsmarknadsmodeller och utstationeringens varaktighet.
29. Europaparlamentet anser att utövandet av de grundläggande rättigheter som erkänns av medlemsstaterna, i ILO:s konventioner och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna inte får äventyras. Till dessa hör rätten att förhandla om, ingå och tillämpa kollektivavtal samt rätten att vidta stridsåtgärder.

30. Europaparlamentet betonar att det måste göras fullkomligt klart att varken utstationeringsdirektivet eller andra direktiv förbjuder medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att kräva förmånligare villkor i syfte att garantera lika behandling av alla arbetstagare, och att det finns försäkringar om att gemenskapslagstiftningen kan genomföras på grundval av alla befintliga arbetsmarknadsmodeller.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omgående genomföra rådets beslut om att inrätta ett elektroniskt system för utbyte av information, eftersom ett sådant skulle kunna hjälpa medlemsstaterna att bekämpa missbruk mer effektivt.
32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att anta åtgärder för att bekämpa missbruk, särskilt när det gäller verksamheten vid de brevlådeföretag som inte bedriver någon verklig och meningsfull verksamhet i etableringsstaten, utan uteslutande etablerats, ibland även direkt av huvudentreprenören i värdmedlemsstaten, för att utföra affärsverksamhet i värdlandet och kringgå den fulla tillämpningen av lagar och förordningar i värdlandet, särskilt när det gäller löner och arbetsvillkor. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sin uppförandekod för företag inom ramen för tjänstedirektivet fastställa tydliga regler för att bekämpa brevlådeföretag.
33. Europaparlamentet bekräftar på nytt att grundläggande sociala rättigheter inte är hierarkiskt underställda ekonomiska rättigheter bland de grundläggande friheterna. Parlamentet begär därför att jämvikten mellan grundläggande rättigheter och ekonomiska friheter ska befästas i primärrätten för att förhindra en kapplöpning mot lägre sociala normer.
34. Europaparlamentet välkomnar rådets gemensamma ståndpunkt om ett nytt direktiv om bemanningsföretag som skulle föreskriva icke-diskriminerande behandling från och med den första anställningsdagen, såvida inte arbetsmarknadens parter kommit överens om något annat.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram sitt länge emotsedda meddelande om gränsöverskridande kollektivavtalsförhandlingar med förslag om att upprätta en rättslig ram för gränsöverskridande kollektivavtal.

o

o o

36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas parlament.

MOTIVERING

Inledning

I december 2007 avkunnade EG-domstolen sina domar i två mål om hur EU avväger de ekonomiska och sociala målen i fördraget. *Viking Line-målet* rör en kollektiv åtgärd i samband med omflaggning av ett fartyg från finsk till estländsk flagg. I *Laval-målet* hade en svensk fackförening genom kollektiva åtgärder försökt tvinga en lettisk tjänsteleverantör att underteckna ett kollektivavtal när företaget tillhandahöll tjänster i Sverige.

I april 2008 avkunnade EG-domstolen ytterligare en dom i Ruffert-målet. Detta mål rör offentliga myndigheters rätt att när de tilldelar kontrakt på arbete kräva att de företag som deltar i anbudsförloppet ska betala löner som ligger i linje med de löner som redan avtalats genom kollektivförhandlingar där arbetet utförs, eller om detta kan **förbjudas som en begränsning av friheten att tillhandahålla tjänster enligt artikel 49** i fördraget.

Betänkandet inriktas på de huvudsakliga följderna av dessa domar och inte så mycket på nationella problem med genomförandet, vilket snabbt bör behandlas på nationell nivå.

Principer

Den första delen av betänkandet handlar om de vägledande principerna för den inre marknaden och den nödvändiga balansen mellan fri rörlighet för tjänster och arbetstagarnas rättigheter.

Alla ska ha rätt att arbeta överallt i Europeiska unionen och det är beklagligt att denna rättighet inte tillämpas enhetligt inom EU. Detta måste emellertid vägas mot de grundläggande rättigheterna och regeringarnas och de fackliga organisationernas möjlighet att garantera icke-diskriminering och lika behandling. Vi kan inte blunda för att migrerande arbetstagare får sämre löner än de nationella arbetstagarna, eftersom detta innebär att man sänder ett budskap om att migrerande arbetstagare är mindre värda än nationella arbetstagare som utför samma arbete. Det ligger i allas intresse att det råder lika villkor för arbetstagarna, vare sig de är migrerande eller nationella. **Lika behandling och lika lön för lika arbete bör följaktligen alltid vara huvudprincipen.**

Följder av EG-domstolens domar

Utstationeringsdirektivet

Utstationeringsdirektivet har traditionellt sett alltid tolkats som ett minimi-direktiv i den bemärkelsen att en ”hård kärna” av tvingande regler för minimiskydd som medlemsstaterna måste garantera fastställs i direktivet och även gäller för tillfälliga utländska arbetstagare. Utstationeringsdirektivet utesluter emellertid inte system med högre skydd. Skälen till denna tolkning står främst att finna i artikel 3.7 i direktivet: ”*Punkt 1–6 ska inte hindra tillämpning av arbets- och anställningsvillkor som är förmånligare för arbetstagarna.*”

Denna uppfattning ändras emellertid i och med domen i Laval-målet, där domstolen förklarar att artikel 3.7 i utstationeringsdirektivet ”*inte kan tolkas så, att den ger värdmedlemsstaten möjlighet att för tillhandahållande av tjänster på dess territorium kräva att arbets- och anställningsvillkor som går utöver de tvingande reglerna för minimiskydd iakttas*”. I domen förklaras det vidare att det i utstationeringsdirektivet fastställs vilken skyddsnivå som värdmedlemsstaten **får kräva** att dessa företag ska iakttas (egen fetstilsmarkering) (punkt 80). Nästa stycke fortsätter: ”*den skyddsnivå som ska garanteras arbetstagare som utstationeras inom värdmedlemsstatens territorium är således i princip begränsad till den skyddsnivå som föreskrivs i artikel 3.1 första stycket a–g i direktiv 96/71.*” De krav som värdmedlemsstaten kan ålägga ett besökande företag att uppfylla begränsas således till kärnan i utstationeringsdirektivet och ingenting utöver detta. Med andra ord har det som vi trodde var ett *minimi*-direktiv blivit ett *maximi*-direktiv.

I domskälen har domstolen av praktiska skäl upphävt artikel 3.7, enligt vilken förmånligare löne- och anställningsvillkor är tillåtna. Nationella löneavtal kan således undermineras för utstationerade arbetstagare. Denna tolkning vidareutvecklas och förklaras i Ruffert-målet. I punkt 32 förklarar EG-domstolen att den normala lönen i Niedersachsen ”*inte heller kan anses utgöra ett arbets- eller anställningsvillkor som är förmånligare för arbetstagarna i den mening som avses i artikel 3.7 i direktiv 96/71*”. Domstolen fortsätter med att förklara att ”*en sådan tolkning skulle dessutom innebära att direktivet förlorade sin ändamålsenliga verkan (se domen i målet Laval un Partneri, punkt 80)*”. Med andra ord kan direktivet inte tolkas så som det är skrivet eftersom detta skulle strida mot direktivets syfte, vilket enligt domstolen är att skapa frihet att tillhandahålla tjänster och inte att skydda arbetstagarna.

Avvägningen mellan den fria rörligheten för tjänster och den grundläggande rättigheten att strejka

I Viking Line- och Laval-målen inför EG-domstolen en horisontell, direkt effekt av artiklarna 43 och 49, som kan utnyttjas av arbetsgivare och tjänsteleverantörer för att bestrida kollektivavtal och stridsåtgärder med gränsöverskridande effekt. Kollektivförhandlingarnas oberoende gentemot konkurrensreglerna utvidgas därmed inte till att omfatta den fria rörligheten. Detta kan medföra risker: arbetsrelationerna i medlemsstaterna kan underställas rättslig kontroll, osäkerhet i förhållandena på arbetsmarknaden och en risk för att EG-domstolen dränks av mål. Alla företag som är inblandade i en gränsöverskridande tvist har möjligheten att utnyttja denna dom för att protestera mot EU-åtgärder och hävda att de är ”oproportionerliga”.

Budskapet i domen är att strejkrätten är en grundläggande rättighet, men inte så grundläggande som EU:s bestämmelser om fri rörlighet. Detta kan leda till lönekonkurrens och göra det svårt för fackföreningarna att garantera lika behandling.

Krav

Eftersom det genom dessa domar har bevisats att den befintliga lagstiftningen inte är tillräcklig för att skapa en balans mellan friheten att tillhandahålla tjänster och arbetstagarnas rättigheter är det nödvändigt att omedelbart vidta åtgärder för att se till att de nödvändiga ändringarna görs i EU-lagstiftningen för att motverka de eventuellt skadliga sociala, ekonomiska och politiska effekterna av EG-domstolens domar.

Följande ändringar bör övervägas:

- Se över utstationeringsdirektivet.
- Sammanfatta de sociala klausuler som finns i ”Monti-direktivet” och i tjänstedirektivet i en social klausul i primärrätten eller i ett interinstitutionellt avtal.
- Omedelbart anta direktivet om bemanningsföretag, där det klargörs att samma bestämmelser omedelbart ska börja gälla för personal som hyrs ut av bemanningsföretag som om de skulle anställas direkt av företaget.
- Anta åtgärder för att bekämpa **brevlådeföretag, dvs. företag som inte bedriver någon verklig och meningsfull verksamhet i ursprungsstaten**, utan uteslutande etableras, ibland även direkt av huvudentreprenören i värdmedlemsstaten, för att erbjuda ”tjänster” till värdlandet och för att slippa behöva tillämpa lagar och förordningar i värdlandet fullt ut, särskilt när det gäller löner och arbetsvillkor.

17.9.2008

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR (*)

till utskottet för sysselsättning och sociala frågor

över bestridande av kollektivavtal inom EU
(2008/2085(INI))

Föredragande (*): Tadeusz Zwiefka

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 47 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för rättsliga frågor uppmanar utskottet för sysselsättning och sociala frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. I fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen erkänns de grundläggande rättigheter som fastställts i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, liksom i medlemsstaternas författningar och i olika internationella fördrag och konventioner, som en grundläggande referensram för EU:s lagstiftning och rättspraxis.
- B. I fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fastställs ett antal principer. En av gemenskapens huvudsakliga verksamheter är att upprätta en inre marknad där hinder för den fria rörligheten för varor, personer, tjänster och kapital mellan medlemsstaterna avskaffas, såväl som att utveckla en gemensam socialpolitik.
- C. En av dessa principer är att medborgarna tillerkänns grundläggande författningensliga rättigheter som rätten att bilda fackföreningar, rätten att strejka och rätten att ingå kollektivavtal.
- D. De grundläggande principerna för den inre marknaden inbegriper arbetstagarnas fria rörlighet, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster.

- E. Enligt artikel 39 i fördraget om upprättandet av den Europeiska gemenskapen innebär den fria rörligheten att all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet ska avskaffas vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor.
- F. Rätten att vidta kollektiva stridsåtgärder och ingå kollektivavtal är en grundläggande rättighet som utgör en integrerad del av gemenskapsrättens allmänna principer. Därför är det oacceptabelt att EG-domstolen stöder sig på ett uttalande från rådet och kommissionen av den 24 september 1996 som inte har antagits av Europaparlamentet som medlagstiftare för att begränsa tolkningen av begreppen ”public policy provisions” (allmänt bindande bestämmelser) och ”national provisions crucial to political order” (nationella bestämmelser) enbart till bindande lagstadgade bestämmelser.
- G. I artikel 3.1 a i tjänstedirektivet anges tydligt att avsikten med det direktivet inte är att det ska ersätta direktiv 96/71/EG (utstationeringsdirektivet)¹ och att det är underordnat detsamma.
- H. EG-fördraget tillåter inskränkningar i de grundläggande friheterna om dessa åtgärder tillgodoser legitima syften som är förenliga med fördraget, om de kan motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset samt om de är lämpliga för att uppnå målen och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dem. Enligt artikel 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna får varje begränsning i utövandet av de rättigheter och friheter som erkänns i stadgan endast göras om de är proportionerliga, nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt intresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter.
- I. EG-domstolens uppgift är att tolka gemenskapsrätten med hänsyn till de grundläggande rättigheterna och friheterna och att se till att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av EG-fördraget.
- J. Det är de nationella domstolarnas uppgift att från fall till fall kontrollera efterlevnaden av de kriterier som gör det möjligt att bedöma om inskränkningarna i de grundläggande friheterna är förenliga med gemenskapsrätten.
- K. En enhetlig tillämpning och kontroll av bestämmelserna i utstationeringsdirektivet är grundläggande för att säkerställa direktivets målsättningar och framför allt respekten för medlemsstaternas kollektivavtal.

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

- L. Det har framkommit att det förelåg olika uppfattningar och tolkningar inom EG-domstolen och mellan domstolen och domstolens generaladvokater om olika mål som rör utstationeringsdirektivet, särskilt mål C-341/05 Laval¹ och mål C-346/06 Rüffert². När uppfattningar och tolkningar skiljer sig åt kan ett förtydligande behövas så att en jämvikt uppnås mellan de grundläggande rättigheterna och friheterna.
1. Europaparlamentet påpekar att ingen av domstolens senaste domar³ påverkar vare sig innehållet i något eventuellt kollektivavtal som skulle kunna slutas i en medlemsstat eller rätten att sluta ett sådant.
  2. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna, enligt EG-domstolens rättspraxis, inte får införa minimistandarder i andra fall än de som föreskrivs i utstationeringsdirektivet och innehållet i dessa minimistandarder får inte bestämmas på basis av en källa som inte föreskrivs i detta direktiv.
  3. Europaparlamentet understryker att man bör skydda vissa minimistandarder i händelse av förflyttning av arbetstagare inom EU.
  4. Europaparlamentet noterar EG-domstolens uppfattning att nationella bestämmelser som inte tar hänsyn till kollektivavtal, oberoende av deras innehåll, till vilka företag som utstationerar personal till ett värdland redan är bundna i den medlemsstat där de är etablerade, leder till diskriminering av dessa företag, såvida de enligt de nationella bestämmelserna behandlas på samma sätt som nationella företag som inte har slutit kollektivavtal.
  5. Europaparlamentet konstaterar, såsom EG-domstolen klarlagt i målen Laval och Viking Line, att rätten att vidta fackliga stridsåtgärder omfattas av gemenskapsrättens tillämpningsområde, särskilt artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget. Dessa åtgärder måste därför motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset, stå i proportion till ändamålet och använda sig av lämpliga metoder som inte är mer ingripande än nödvändigt. Parlamentet understryker i detta sammanhang att rätten att vidta fackliga stridsåtgärder för att skydda arbetstagare, i enlighet med EG-domstolens domar, kan anses vara ett sådant tvingande hänsyn till allmänintresset.
  6. Europaparlamentet noterar att den horisontella effekten av vissa bestämmelser i EG-fördraget beror på om speciella villkor uppfylls, bl.a. villkoret om att rättigheter ska ges till en individ som har ett intresse av att uppfylla de fastställda kraven. Parlamentet är oroat över att den horisontella effekten av artikel 43 i EG-fördraget, under de specifika omständigheter som rådde i de fall som EG-domstolen nyligen fastställde, var vederbörligen identifierad och anser att detta kan ge upphov till ett mycket stort antal mål i domstolen.

---

¹ EG-domstolens dom av den 18 december 2007 i mål C-341/05 Laval un Partneri Ltd [2007] REG I-11767 (Laval-målet).

² EG-domstolens dom av den 3 april 2008 i mål C-346/06 Rüffert, ännu inte offentliggjord i REG (se EUT C 128, 24.5.2008, s. 9).

³ Se även, utöver de nämnda domarna i mål Laval un Partneri Ltd och mål Rüffert, EG-domstolens dom av den 11 december 2007 i mål C-438/05 Internationella transportarbetarefederationen och Finlands sjömansunion [2007] REG I-10779 (Viking Line-målet).

7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att genomförandet, tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av utstationeringsdirektivet sker på ett korrekt sätt. Kommissionen uppmanas att ge medlemsstaterna de riktlinjer som behövs för genomförandet, tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av direktivet.
8. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens rekommendation av den 3 april 2008¹ och rådets slutsatser av den 9 juni 2008² om utökat administrativt samarbete när det gäller utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta lämpliga åtgärder gentemot de medlemsstater som inte tillämpar gemenskapslagstiftningen inom detta område såsom den tolkas av EG-domstolen.

---

¹ EUT C 85, 4.4.2008, s. 1 och EUT C 89, 10.4.2008, s. 18.

² Ännu ej offentliggjorda i EUT.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	9.9.2008
Slutomröstning: resultat	+: 24 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Monica Frassoni, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Klaus-Heiner Lehne, Katalin Lévai, Antonio Masip Hidalgo, Hans-Peter Mayer, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Daniel Stroj, Rainer Wieland, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Vicente Miguel Garcés Ramón, Jean-Paul Gauzès, Georgios Papastamkos, Gabriele Stauner, Jacques Toubon, Ieke van den Burg
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Renate Weber

16.7.2008

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD

till utskottet för sysselsättning och sociala frågor

över bestridande av kollektivavtal inom EU
(2008/2085(INI))

Föredragande: Małgorzata Handzlik

FÖRSLAG

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd uppmanar utskottet för sysselsättning och sociala frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Rätten till kollektiva åtgärder är en grundläggande rättighet enligt gemenskapsrättens allmänna principer och har bekräftats av EG-domstolen.
- B. Principen om fri rörlighet för tjänster är en viktig faktor för den inre marknaden, å samma sätt som EU:s grundläggande mål, såsom främjande av ekonomisk och social utveckling och stärkandet av den ekonomiska och sociala sammanhållningen, är centrala inom den europeiska integrationen. Denna frihet bör därför alltid vara förenlig med rätten för arbetsmarknadens parter till kollektivförhandlingar.
  1. Europaparlamentet understryker behovet av att upprätthålla balansen mellan friheten att tillhandahålla tjänster och etableringsfriheten och att garantera ett regelverk för skydd av arbetstagare.
  2. Europaparlamentet påpekar, mot bakgrund av EG-domstolens rättspraxis, att det leder till omotiverade inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster om arbetsvillkor som inte krävs eller är tillåtna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster¹, tillämpas på arbetstagare utstationerade av tjänsteleverantörer från andra medlemsstater, eller om tjänsteleverantörer tvingas förhandla om sådana arbetsvillkor med fackförbund, leder till omotiverade inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster.

---

¹ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

Därför bör kollektiva åtgärder inte syfta till att införa arbetsvillkor som går utöver kraven i direktiv 96/71/EG eller som inte är tillräckligt exakta och tydliga.

3. Europaparlamentet konstaterar att det är viktigt att spelreglerna på den europeiska arbetsmarknaden är överskådliga och likvärdiga för alla, men också att olika politiska traditioner omöjliggör en enda arbetsmarknadsmodell. I de fall vissa medlemsländer berörs särskilt bör en noggrann konsekvensanalys av domarnas effekter genomföras på nationell nivå i samråd med arbetsmarknadens parter.
4. Europaparlamentet framhåller att det inte är nödvändigt att se över bestämmelserna i direktiv 96/71/EG innan man på nationell nivå analyserat och klarlagt de invändningar som gjorts mot de olika kollektivavtalsmodellerna.
5. Europaparlamentet påpekar att artikel 3.7 i direktiv 96/71/EG gör det möjligt för de utstationerade arbetstagarna att dra nytta av hemlandets mer fördelaktiga villkor under utstationeringen i värdlandet.
6. Europaparlamentet anser att en korrekt tillämpning och kontroll av bestämmelserna i direktiv 96/71/EG är grundläggande för att garantera att direktivets mål uppnås, närmare bestämt att underlätta tillhandahållande av tjänster och samtidigt garantera att arbetstagare får tillräckligt skydd, och att bestämmelserna om kollektivförhandlingar respekteras till fullo, i de medlemsstater där arbetstagare är utstationerade, inom ramen för detta direktiv.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att åtgärda brister i genomförandet, tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av direktiv 96/71/EG, framför allt genom att förenkla de administrativa bestämmelserna och de formella förfarandena samt förbättra samarbetet mellan medlemsstaternas administrativa instanser. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta lämpliga åtgärder mot de medlemsstater som inte tillämpar gemenskapsrätten på detta sätt.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge mer information till medlemsstaterna och tjänstetillhandahållare om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster. De vägledande principer som då bör beaktas är de som fastställts i direktiv 96/71/EG samt EG-domstolens rättspraxis så att ytterligare avvikelser från direktivets tolkning kan undvikas.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra ett klart uttalande om medlemsstaternas rätt att gå utöver ramarna för de mest centrala minimikraven för arbetsförhållanden så länge som dessa högre krav kan tillämpas generellt inom det territorium där arbetet utförs.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	15.7.2008
Slutomröstning: resultat	+ : 20 - : 17 0 : 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Gabriela Crețu, Mia De Vits, Janelly Fourtou, Martí Grau i Segú, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Anna Hedh, Eija-Riitta Korhola, Kurt Lechner, Lasse Lehtinen, Toine Manders, Catuscia Marini, Nickolay Mladenov, Catherine Neris, Bill Newton Dunn, Zita Pleštinská, Giovanni Rivera, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Salvador Domingo Sanz Palacio, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Eva-Britt Svensson, Jacques Toubon, Barbara Weiler, Marian Zlotea
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Emmanouil Angelakas, André Brie, Colm Burke, Giovanna Corda, Jan Cremers, Benoît Hamon, Joel Hasse Ferreira, Filip Kaczmarek, Manuel Medina Ortega, José Ribeiro e Castro, Olle Schmidt
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Dragoș Florin David, Jan Olbrycht

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	22.9.2008
Slutomröstning: resultat	+ : 38 - : 0 0 : 5
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jan Andersson, Edit Bauer, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Proinsias De Rossa, Harlem Désir, Harald Ettl, Ilda Figueiredo, Joel Hasse Ferreira, Stephen Hughes, Ona Juknevičienė, Jean Lambert, Raymond Langendries, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Maria Matsouka, Mary Lou McDonald, Elisabeth Morin, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Jacek Protasiewicz, Bilyana Ilieva Raeva, Elisabeth Schroedter, José Albino Silva Peneda, Kathy Sinnott, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Gabriele Zimmer
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Gabriela Crețu, Petru Filip, Sepp Kusstatscher, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Sógor, Anja Weisgerber
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Wolfgang Bulfon, Iratxe García Pérez, Helmut Kuhne, María Isabel Salinas García

•